

Dagboek uit Ecuador

Greta en Norbert bezochten Berlaarse drinkwaterprojecten

Sinds 2008 cofinanciert gemeente Berlare drinkwaterprojecten in het Ecuadoraanse Rio Verde. Ze doet dat op advies van de gemeentelijke raad voor ontwikkelingssamenwerking (GROS). Twee leden van het dagelijks bestuur, Norbert Lostrie en voorzitter Greta Van Boven, trokken daarom op eigen kosten naar Ecuador met een dubbele missie: de projecten bezoeken en verdere samenwerkingsmogelijkheden tussen de gemeenten Rio Verde en Berlare verkennen. Je leest hier een reisverslag.

Buenos dias Berlare!

Na een hele lange vermoeiende reis van Suriname naar Ecuador waren we heel blij om in Quito, hoofdstad van Ecuador aan te komen. In ons hotel aangekomen zijn we als een blok in slaap gevallen.

De volgende morgen (zondag 1 april) kwam Anne Coutteel, medewerkster van Protos in Ecuador, ons begroeten. We overliepen samen het programma en ze bracht ons naar de bus die ons op zijn beurt naar Esmeraldas bracht.

Het is een heel raar gevoel dat niemand van ons drie een woord Spaans kan, we konden zelfs niet vragen of het nog ver was, maar na een dikke zes uur rijden riepen ze "Esmeraldas" en mochten we afstappen. Daar kwam vrijwel onmiddellijk een meneer op ons af die vroeg of we Norbert, Selome en Greta waren. Altijd een leuk gevoel als je zo ver van huis bent om je naam te horen. We maakten in het busstation kennis met Piedad,

medewerkster van Protos in Ecuador. Ze bracht ons naar het hotel waar we ons konden opfrissen en daarna een hapje eten. We maakten kennis met Els, onze tolk.

maandag 2 april

Goed geslapen, om zes uur op want ik wil naar het strand. Ze hebben mijn verteld dat de mensen daar op dit uur komen joggen en ik wil wel eens zien of dat waar is. En ja, mensen zijn aan het joggen, pompen of turnen. Ik heb het bij kijken en kuieren met de voeten in het water gehouden. Al snel moest ik terugkeren naar het hotel want het ontbijt stond klaar en we werden om 8 uur opgehaald om aan de dag te beginnen. Om 8.30 uur werden we verwacht bij CEFODI, de ngo waarmee Protos in Ecuador samenwerkt. Er werd door verschillende mensen uitgelegd wat ze allemaal deden. Ze werken met water en met cacao.

Norbert, Selome en ik kregen een hoofdtelefoon en een bakje, en Els vertaalde simultaan. Super! Een uur aan een stuk kon ik echt wel luisteren en zelfs noteren wat ze allemaal vertelden, maar dan volgde er nog een half uur. Dat was al moeilijker: nogal technisch en met veel cijfers. Ik was blij toen het gedaan was en we in het echt naar de drinkwaterinstallaties gingen kijken.

We vertrokken met twee jeeps richting binnenland. Ik heb me geen minuut verveeld in de auto want de natuur is adembenemend mooi. Esmeraldas wordt ook de groene provincie genoemd en ze is haar naam meer dan waard.

Eerst werden we ontvangen door de burgemeester en de schepenen op een adembenemend mooie locatie met zicht op zee. Er was een officieel gedeelte waarop iedereen zich voorstelde. Daarna werden we getrakteerd op een plaatselijke dansvoorstelling. Leuk! We deelden cadeautjes uit en we genoten van

een overheerlijke maaltijd met al het lekkers uit de zee: langoustines, inktvis, slakken, ... Je kon de zee smaken. Zo vers was het.

Na het eten hebben we met de burgemeester en de schepenen gepraat over maatschappelijke problemen zoals drugspreventie, jeugdbeleid, onderhoud gebouwen, werkloosheid. Blijkt dat heel wat problemen toch wel dezelfde zijn als bij ons. Alleen beschikken ze vaak niet over de financiële middelen om oplossingen uit te werken. Na een uurtje praten moesten we verder. We reden richting San Vicente. Daar hebben we met de gemeente Berlare ons steentje bijgedragen aan de restauratie van een drinkwaterinstallatie. Het deed me wel wat om daar bij die installatie te staan en te zien dat de mensen blij zijn met dat drinkbare water. We kregen heel veel uitleg van de mensen ter plaatse. Ik herkende een paar mensen uit de film. We kuierden nog wat door het kleine dorpje waar vrouwen en kinderen in de schaduw aan het keuvelen waren, terwijl de mannen nog op het land werkten. We mochten binnenkijken in een houten woning. Ik hou van houten huizen, het geeft een bepaald gezellig gevoel. We zijn ook naar de school gaan kijken en naar de nieuwe woningen die door de overheid worden gebouwd. Het is namelijk zo dat ze nu met drie of zelfs vier generaties in één huis wonen en de overheid wil hier iets aan doen. Om te vermijden dat alle jongeren op het platteland zouden wegtrekken, worden er huisjes gebouwd voor de jeugd. Het dorp San Vincete is door de drinkwaterinstallatie ook een aantrekkelijke plaats om te wonen geworden. Momenteel wonen daar slechts 42 gezinnen, maar

men denkt dat dat op korte tijd zal verdubbelen. Dank je wel mensen van Berlare, om achter dit project te staan!

We hebben de school bezocht maar die was niet open. De paasvakantie is hier al bezig. Nog een bezoek aan het dispensarium, waar een verpleegster en een tandarts uitleggen hoe het gezondheidssysteem hier werkt. Ze staan ter beschikking voor zeven gemeenschappen, samen goed voor 600 mensen. De meesten van hen komen zelf naar het dispensarium. Maar het medisch team trekt zelf met een tent maandelijks naar de oudere mensen in de zeven dorpjes.

Als we het dorpje rond zijn komen we bij de hangbrug over de rivier. Langs daar zijn we het dorp ook binnengekomen. We nemen

eten en duiken dan ons bed in. Morgen is een nieuwe dag.

dinsdag 3 april

Vandaag zijn wij gestart bij de cacao-boeren Rio Verde. Deze boeren worden begeleid door CEFODI om de kwaliteit en de rentabiliteit van hun plantages te verbeteren. Vroeger werden de bonen gewoon geplant en groeiden die uit tot een cacao-boom met een eerste opbrengst na drie jaar en met dezelfde eigenschappen als het zaad. CEFODI heeft ervoor gezorgd dat momenteel de kwaliteit van de bonen verbetert en dat de opbrengst met de helft stijgt. Vandaag worden geselecteerde bonen gezaaid die zorgen voor een hoogwaardige onderstam. Hierop worden dan de beste kwaliteit enten gebracht.

“Dat doet deugd, die menselijke warmte. Ja, daar doe ik het voor.”

afscheid en krijgen hier en daar al een knuffel en een kus. Dat doet deugd, die menselijke warmte. Ja, daar doe ik het voor.

We zien de plaatselijke jeugd met kleren en al in de rivier springen en zijn eigenlijk jaloers want het zweet parelt langs onze rug en onze slapen. Het is hier heel warm. We nemen nog een groepsfoto met de mensen en stappen in onze auto. Nog een frisse kokosdrankje, recht uit de kokosnoot, in het centrum van Rio Verde en dan vatten we de terugtocht aan naar Esmeraldas. We maken afspraken voor morgen, nemen een douche, gaan nog wat

Door deze werkmethode en de verbeterde rassen zijn de bomen nu productief na 18 maand. Deze methode hebben ze ons volledig getoond in een speciaal opgericht gebouw waar de boeren opleiding krijgen.

Daarna zijn wij naar een boerderij geweest waar moederplanten voor de enten worden gekweekt. Ze hebben ons meerdere ziekten (veelal schimmels) getoond die regelmatig voorkomen bij de cacao-boon. De aangetaste bonen moeten zo snel mogelijk worden verwijderd. Na deze voorstelling

zijn ze met ons naar een plantage gereden, maar hier is nog heel veel werk. Alles staat immers door elkaar: cacao, banaan, mango, limoen en nog veel meer voor ons onbekende vruchten. Daarna mochten we op de eerste boerderij iets eten met als afsluiter een heel lekker glaasje chocomelk van hun eigen bonen.

Na het eten heeft de voorzitter van de vereniging van de boeren ons toegesproken en uitgelegd wat zij nog allemaal nodig hebben en waarvoor financiële steun welkom is. Het gaat om onder meer kettingzagen en grasmachines. We kregen een brief mee met hun wensen die we overmaken aan ons gemeentebestuur.

“Je kan met heel eenvoudige middelen kinderen van straat houden.”

De uitleg die wij over de cacao kregen, was niet chronologisch. Ze hebben beloofd morgen het volledig proces te tonen in de juiste volgorde, zodat wij weten hoe cacao verwerkt wordt van zaad tot chocolade.

Om 15 uur hadden wij een afspraak met de jeugddienst van Rio Verde. Hier waren meerdere studenten aanwezig, samen met de verantwoordelijken van de gemeente, de schepen van sociale werken, iemand van een christelijke vereniging en ook nog iemand van de nationale overheid.

Na een kennismakingsronde werden de problemen van de jeugd besproken. We schrokken best. We kregen te horen dat kinderen rond hun tiende seksueel actief zijn. Er zijn dus heel wat kindzwangerschappen waarbij de vader zijn verantwoordelijkheid

niet opneemt. Daar komt bij dat zwangere jonge meisjes niet verder naar school mogen. Ouders geven blijkbaar geen voorlichting aan hun kinderen. Een ander probleem zijn drugs. Heel makkelijk verkrijgbaar hier, maar ze moeten uiteraard wel worden betaald. Hierdoor stijgt de jeugdcriminaliteit.

Oudere jongeren dan weer kaarten aan dat zij na hun studies geen enkele kans krijgen op de arbeidsmarkt. Overal wordt immers ervaring gevraagd, maar ze krijgen de kans niet om deze op te doen.

Na deze voorstellingen gaf Selome (dochter van Greta die ook mee is n.v.d.r.) een voorstelling over de speelpleinwerking in Berlare. Ze probeerde de mensen te overtuigen dat met heel eenvoudige middelen en zeer lage kosten toch kan gewerkt worden met kinderen en tieners. Greta stelde voor dat de aanwezige studenten het heft in handen zouden nemen en zich als leiders zouden opstellen voor kinderen vanaf 10 jaar. Je moet ergens beginnen...

Het voorstel wordt positief onthaald. Hopelijk zetten de aanwezige studenten er hun schouders

onder.

Hier werd onze werkdag afgesloten en zijn wij terug naar het hotel gebracht.

woensdag 4 april

Na het ontbijt reden we naar Chumunde. Daar hebben we een bezoek gebracht aan het drinkwatersysteem. We namen een bootje om tot daar te geraken. Ons bootje wiebelde langs alle kanten, maar we hebben ons toch in evenwicht kunnen houden.

De installatie zag er goed uit, alleen hadden ze een probleem: de pomp was stuk. Ze hebben een nieuwe pomp, maar ze moet nog worden geïnstalleerd (toevoeging: is intussen in orde). Ik vond het wel interessant om te horen hoe water uit de rivier drinkbaar wordt gemaakt.

Na ons bezoek hier zijn we doorgereden naar Chontaduro. Daar hebben we een huisje bezocht dat voorzien was van eigen sanitair. Heel proper. In dit gehucht zijn er 48 van die sanitaire voorzieningen geplaatst.

Na het eten hadden we nog een laatste vergadering met de burgemeester en enkele van zijn schepenen. Ze vroegen naar onze indrukken i.v.m. de projecten en bezoeken die we de afgelopen dagen hadden gedaan. We hebben wat ideetjes uitgewisseld en vooral naar elkaar geluisterd.

De vergadering werd afgesloten met het uitdelen van cadeautjes en zoenen.

Na afloop kregen we nog de beloofde uitleg over de cacaoverwerking.

Vandaag is het ook Greta's verjaardag. Om dat te vieren zijn we naar het strand gereden en hebben we met iedereen die de hele dag mee was, iets gedronken. Op het einde werd er ook nog even gedanst. Het was een gezellige afsluiter.

donderdag 5 april

Vandaag stond er ons weer een busrit van 6 uur te wachten naar Quito. Onder de weg hebben we weer

genoten van het groene landschap met bergen.

Echt prachtig!

's Avonds hadden we nog een afspraak met Anne van Protos in een mooi restaurant.

vrijdag 6 april

Terug naar huis. Omdat de vlucht pas in de namiddag was, hadden we nog enkele uurtjes tijd om het oude gedeelte van Quito te bezoeken. We kregen uitleg van een vriendelijke gids.

Het was ook Goede Vrijdag. In Quito trok een eindeloze stoet uit.

Deelnemers waren in het paars gekleed en sommigen droegen houten kruisen en balken. Heel spectaculair om te zien.

Om 16 uur zijn we opgestegen voor een woelige vlucht met veel turbulentie. 14 uur later stonden we terug in Berlare. Hier komt drinkwater nog steeds uit een kraantje. Als vanzelfsprekend.

Meer info:

Greta Van Boven: 0474 51 29 08 en gretavanboven@skynet.be

Norbert Lostrie: 052 42 21 94 en norbert.lostrie@skynet.be